

[A. C. Normann.]

overhovedet kan udryddes med våben; der må sociale reformer til.

Men stillingen er nu blevet så forbitret, at det også er en tvivlsom udvej for USA, uden at en fredsplan i forvejen er aftalt, pludselig at forlade Vietnam med en massakre på hundre tusinder af vietnamesere til følge. Hvad regeringen kunne gøre, er at sige til USA: vi taler til jer som venner, fordi I er den part, der nok har størst mulighed for at hidføre en forhandlingsfred; I må udnytte enhver chance for forhandling, opgive alle betingelser for samtaler og ikke genoptage luftbombardementerne, førend enhver mulighed for at komme på talefod også med Vietcong er udnyttet.

Den højtærede udenrigsministers omtale af Vietnamproblemet savnede, synes jeg, en klargøring af, hvad han mente der kunne gøres. Det er jo ikke nok at udtrykke sympati i al almindelighed. Den højtærede udenrigsminister fremhævede Genèveaftalernes betydning, hvad jeg er ganske enig med den højtærede minister i. Det er et led i Genèveaftalen at sikre Vietnams genforening på demokratisk grundlag, det vil sige, at USAs tropper må trækkes tilbage fra Vietnam omend kun som et led i en aftalt fredsordning. Det er let at forudse, at den fornødne afviklingsperiode vil være til det yderste fyldt med vanskeligheder og problemer; det vil ingen være i tvivl om. Der vil givetvis da blive brug for internationale styrker, og jo før man begynder at behandle spørgsmålet om, hvordan disse styrker skal opbygges og fungere, des bedre.

På det radikale venstres vegne har det ærede medlem hr. Helveg Petersen andetsteds fremhævet, at en international styrkes opgave i Vietnam vil være forskellig fra de opgaver, de internationale styrker er blevet stillet over for andre steder, hvor de er blevet anvendt, efter at der er truffet aftaler om konflikters løsning. Derfor må de internationale styrker for det første være specielt uddannet og forberedt til opgaven. Dernæst bør de sikkert underlægges en international komité, der skal opholde sig i Vietnam i den vanskelige overgangsperiode for at lede udviklingen ind i fredelige baner og for at hindre, at

en gruppe tiltvinger sig magten på diktatorisk vis. Det vil være en meget svær opgave at løse, og komiteen må være sammensat af personer fra lande, som der i begge leje vil være tillid til.

Nu kan ingen jo i dag opstille et program for løsningen af de uhyre mange opgaver, der knytter sig til afviklingen af de krigerske konflikter; men netop derfor er det nødvendigt, at nogen begynder at tænke mulighederne igennem. Efter mit partis opfattelse har Danmark og de øvrige nordiske lande en stor opgave i at rejse disse problemer, og jeg mener, at der snarest bør formes en ekspertgruppe fra de nordiske lande, der kan udarbejde forslag og planer for de internationale styrkers virksomhed og for oprettelsen af en international sikkerhedskomité med sæde i Vietnam, således at der er et materiale parat, den dag det bliver aktuelt.

Spørgsmålet om vort eventuelle medlemskab af NATO — det har været nævnt af flere af de foregående ærede ordførere her i dag — efter den første 20-årige kontraktperiodes udløb i 1969 synes jeg ikke det er forstandigt at presse frem til nogen afgørelse nu. I udenrigspolitikken bevæger tingene sig ofte så hurtigt, at situationen let kan være en helt anden om et par år. Skal vælgerne under en eller anden form tage stilling til den tid — hvad jeg håber, og hvad det radikale venstre ønsker at man tør betro dem at gøre — må vurderingsgrundlaget være det sikrest mulige. Men jeg vil også gerne tilføje, at det jo er vigtigt, at den mellemliggende periode så anvendes til en vidtgående information om vilkårene, førend en beslutning bliver truffet, kort sagt at man aktualiserer diskussionen om forudsætningerne for vort medlemskab af NATO i god tid, før stilling skal tages.

Det ligger ganske anderledes sikkert, når vi drøfter FN, hvor ikke alene dansk medlemskab, men den videstgående danske støtte er en selvfølge for alle danske. FNs resultater som fredsbevarende institution er mange og indiskutable. Det sidste, lykkelige udfald af et FN-indgreb var standsningen af krigen mellem Indien og Pakistan, som afsluttedes ved, at FNs fredspolitik i mandags kronedes med en fredsaftale direkte mellem parterne, og vi sender en